

HFM

Hajrá Futás Magazin

DIGITÁLIS KIADVÁNY
Alapítva: 2015
IX. évfolyam
2023. július – 26. szám

*„Mi a szép a futásban? Az, hogy egyedül vagy, és csak magadra számíthatsz.”
Rózsavölgyi István*

A találkozás öröme

Gondolatok az atlétikáról – Miért az atlétika?

In memoriam Béres Ernő

Szabadtéri atlétikai vébén érmesek

Tisztesség, becsület, kitartás

Egy üzenet a vébén induló atlétáknak

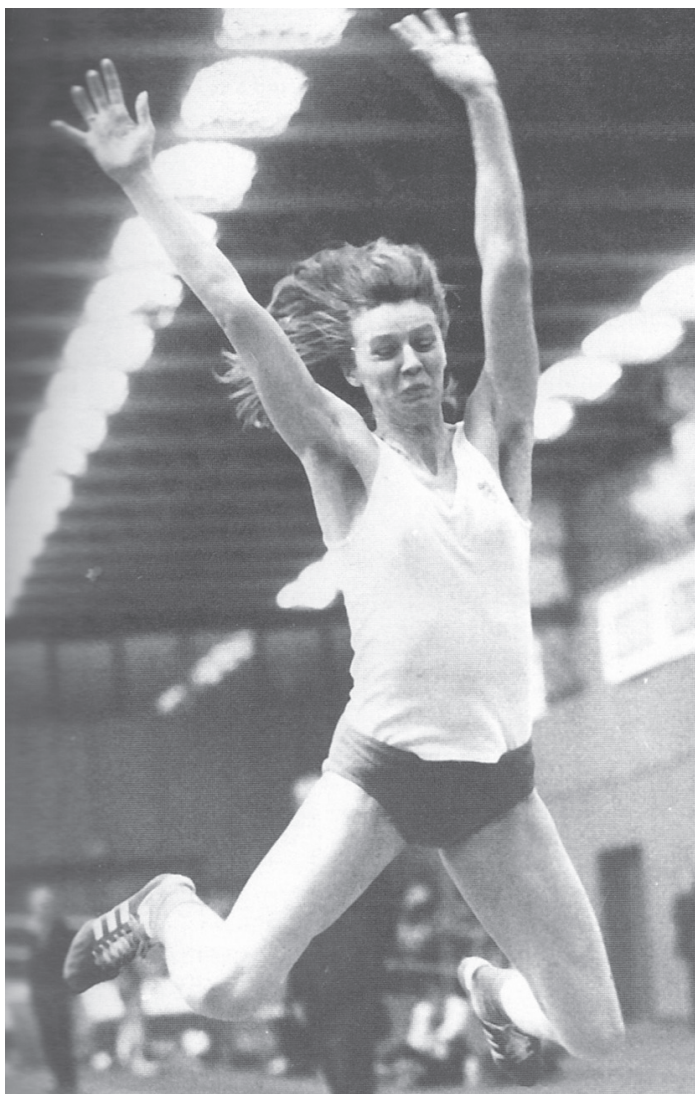
„Üzenem a vb-n szereplő kiváló magyar atlétáknak, hogy sok-sok ezren szurkolunk nektek. Bízzatok magatokban és a hazai pálya előnyében. Sok sikert! Hajrá magyarok!”

Szabó Ildikó az 1970-es évek nagyszerű távolugrója és rövidtáv-futója, az NYVSC sokszoros válogatott atlétája.

Olimpián V. helyezett, Európa-bajnokságon ezüstérmes távolugrásban. Országos bajnokságot nyert három alkalommal távolugrásban és 100 m-en, két alkalommal 200 m-en, egy alkalommal 100 m gáton.

Fedett pályán négy alkalommal távolban és egy alkalommal 60 m-en.

Országos csúcst ért el távolugrásban és a 4×100 m-es váltóban. Egyéni legjobb eredménye távolugrásban: 676 (1977).

Gondolatok az atlétikáról

Szabó Nikolett

„Egyáltalán nem volt tudatos választás az atlétika. Testnevelő tanárom indított el ezen az úton. Amin a kezdetekben csak mentem. Aztán elkezdtem élvezni. A társaság, a jó levegő, a célok (méterek, versenyek). Aztán tudatosan, miután én is elhittem, hogy jó vagyok, jó lehetek, nagyon jó! És így lett az életemnek egy nagyon komoly, élvezetes, tanulságos, de sajnos nem kiteljesedett szakasza. De az biztos, hogy ha újra lehetne, akkor újból csinálnám (kis változtatásokkal) az egészet!”

Szabó Nikolett az 1990-es és a 2000-es évek nagyszerű gerelyhajítója, az FTC sokszoros válogatott atlétája. Olimpikon. Országos bajnokságot nyert tizenhárom alkalommal. Országos csúcst ért el. Egyéni legjobb eredménye: 64,62 (2001).

HFM HAJRÁ FUTÁS MAGAZIN

▪ Futással foglalkozó lap ▪ Főszerkesztő: Cseke István. Szerkesztő: Varga Lajos ▪ A szerkesztőség címe: 4225 Debrecen, Perem utca 25.
▪ E-mail: istvancseke55@gmail.com ▪ Telefon: 06-30-695-3880 ▪ A „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület digitális kiadványa ▪ Grafikai munkálatok: ifj. Cseke István
▪ Fényképek: Berényi Ibolya, 100 Év Atlétika ▪ Nyomdai előkészítés: Barna Ildikó
A magazin letölthető a www.hajrafutas.hu és a Facebook HAJRÁ FUTÁS csoportban.

A szerkesztőség hozzájárul a magazin egészben vagy részletekben történő másolásához és terjesztéséhez.

Miért az atlétika?

Mottó:

„A futást szeretni, az edzés nehézségeit legyőzni, a versenyzés nemes küzdelmét átélni, célba érkezni, a dobogón állni, a siker magasztos pillanatait megélni, atlétának lenni.”

Tehetséges fiatal atléták, akik már eddig is szép eredményeket értek el. Szorgalmasak, kitartóak, megvan az esélye, hogy sokra vigyék szeretett sportágukban, hogy komoly sikereket érjenek el. Szurkolunk nekik, szorítunk értük! Hajrá Futás!

ÁRVAI RÓBERT utánpótlás országos bajnok távfutó

„Általános iskola második osztályában kezdtem el atletizálni, ugyanis testnevelés tagozatra jártam. Akkor még nem voltam vele annyira tisztában, mit is jelent az atlétika, viszont Salamon Zoltán, a Tatabányai Sport Club akkori edzője volt a testnevelő tanárom, és ő látta meg bennem a tehetséget. Egészen négy évet jártam hozzá, ezalatt az atlétika minden szakágával megismerkedtem, jártunk gyermekversenyekre. Nagyon megszerettette velem az atlétikát, legfőként a futás részét, ami már akkor látszott, hogy abban van a legnagyobb tehetségem. E négy év után ajánlotta fel, hogy menjek át Reichnach Ferenchez, a Tatabányai Sport Club futóedzőjéhez, akinél teljesen a középtávfutásra tudok készülni. A váltás után kezdtek el jönni az igazán jó eredményeim, fél év futóedzés után sikerült megnyernem az újonc fedett pályás bajnokságot 2000 méteren. A legnagyobb lökést ez az időszak adta nekem, ekkortól határoztam el, hogy a középtávfutás az életem része lesz, és azóta is Reichnach Ferenc edző úrral dolgozunk együtt. Az évek során számos országos bajnoki címet tudhatok magam mögött, tavaly bekerültem a magyar válogatottba, ezáltal részt vehettem az U18-as Európa-bajnokságon, Jeruzsálemben. Idén is keményen készülünk, hogy minél több aranyat bezsebeljünk, illetve hogy részt vehessek az U20-as Európa-bajnokságon. Mindezt a sok eredményt és a szakmai háttérrel a Tatabányai Sport Clubnak, illetve az előbb említett két edzőnek köszönhetem, és a további támogatást a családomnak.”

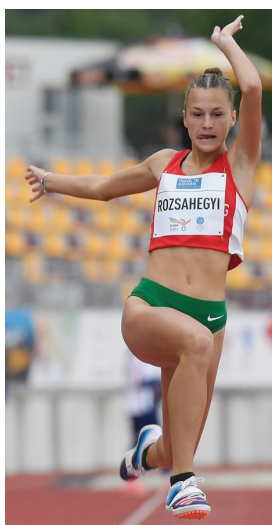

GERICS ROLAND országos bajnok távolugró

„Azért, mert mindig is örökmozgó voltam, és az atlétika egy olyan hatalmas, sokszínű sportág, ami teret adott nekem. A távolugrásban és hármasugrásban megtaláltam magam, álmokat és egyben célokat kaptam, amelyek az életem részét képezik. Remélem, ki tudok teljesedni benne. Nem titok, nagy álmom és egyben célom is, hogy távolugrásban átlépjem a 8 méteres határt. Ez hajt, ezért edzek minden nap, hogy a kemény munka Kiss Tiborral kifizetődjön, és az álomból egyszer valóság legyen!”

RÓZSAHEGYI BORI EYOF-győztes távolugró

„Mindig is imádtam futni, bármit sportoltam, a futást élveztem benne a legjobban. Mivel az atlétika a sportok királynője, ezért mindig »összefutottam« vele. 2017-ben indultam először el diákolimpián, és nagyon megszerettem az atlétikát. Szépen lassan elkezdtem edzeni, majd versenyezni. Időközben az is kialakult, hogy a távolugrás lesz az én számom. Azóta az atlétikával teljes az életem, nem is tudom, hogy mi lenne velem nélküle. Ez jelent számomra mindent.”

Cseke

BOGNÁR ANNA utánpótlás országos bajnok rövidtávutó

„Az atlétika többe jelent számomra egy sportnál. Kihívásokat és lehetőségeket kínál, miközben fejleszti az erőnlétemet és a gondolkodásmódot. A gátfutás, ami a fő számom, kifejezi a kitartásomat. Hiszen egy gátazás során minden egyes pillanat meghatározó tud lenni. Minden akadályt le kell küzdenem, hogy elérjem a célt.”

A magazin megjelenését támogatja:

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Szabadtéri atlétikai világbajnokságok

Ezüstérmes magyar atléták

ANNUS ADRIÁN 2003 Párizs kalapácsvetés 80,36 m

BAGYULA ISTVÁN 1991 Tokió rúdugrás 590 cm

FAZEKAS RÓBERT 2003 Párizs diszkoszvetés 69,01 m

MÁRTON ANITA 2017 London súlylökés 19,49 m

NÉMETH ZSOLT 1999 Sevilla kalapácsvetés 79,05 m

PARS KRISZTIÁN 2011 Tegu Kalapácsvetés 81,18 m – 2013 Moszkva 80,30 m

Szabadtéri atlétikai világbajnokságok

Bronzérmes magyar atléták

BAJI BALÁZS 2017 London 110 m-es gátfutás 13,28

GÉCSEK TIBOR 1993 Stuttgart kalapácsvetés 79,54 m – 1995 Göteborg 80,98 m

HALÁSZ BENCE 2019 Doha kalapácsvetés 78,18 m

HORVÁTH ATTILA 1991 Tokió diszkoszvetés 65,32 m

INÁNCSI RITA 1995 Göteborg hétpróba 6522 pont

ZSIVOCZKY ATTILA 2005 Helsinki tízpróba 8385 pont

Újra a dobogón

XI. Atlétatalálkozó

A XX. század magyar olimpikon atlétái

A „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület szervezésében május 20-án Debrecenben, a Nagyerdőn találkoztak a XX. század magyar olimpikon atlétái.

A találkozóra érkező atlétákat szép, napsütéses idő fogadta. A találkozás örömteli percei következtek. Sokan évtizedek óta most látták újra egymást, utoljára talán, amikor a pályán versenyeztek egymással. Minden atléta megkapta a névre szóló rajtszámát, majd következett egy közös 100 m-es futás, kocogás, séta. Ezután egyenként dobogóra álltak a nagyszerű bajnokok, és átvehették az emlékérmeket, egy pólót és az emléklapot, egykori kiváló atlétáktól. A díjátadók Lipcsey Irén sokszoros országos bajnok, országos csúcsot elért távfutó, Mohácsi Péter országos bajnok távfutó és Molnár Gizella országos bajnok távfutó voltak.

CZIFRA ZOLTÁN olimpikon, Európa-bajnokságon ezüstérmes hármasugrásban

„Nagyon örültem, hogy ott lehettem. Nagyon jól éreztem magam. Örömmel töltött el, hogy találkozhattam öreg harcostársaimmal, akikkel már hosszú évek óta nem találkoztam. A szomorú csak az, hogy ismét nagyon kevesen voltunk. Még azok sem jöttek el, akik bejelentkeztek. A szervezés ismét nagyon jó volt, mint mindig. Tudom, hogy sok munkádba, munkátokba került és ezt nagyon köszönöm. Mindig jó ott lenni. Baráti öleléssel! Zoli”

SUCH IDA olimpikon rövidtávfutó

„Május 20-án kora reggel utaztam két sporttársammal együtt Debrecenbe, a XX. század magyar olimpikon atléták találkozójára. Felidéztek a szép múltat, ismét átéltek az eredmények örömeit, és emlékeztünk a régi sikerekre. Mikor megérkeztünk a Nagyerdőbe, már javában folytak a különböző futamok versenyei. Nagyon jó hangulat uralkodott. Mi, »öreg« atléták pedig drukkoltunk és biztattuk a leendő atlétákat. Mi is részt vettünk egy 100 m-es futásban, néha gyaloglással egybekötve. Még a levegőben is érezhető volt, hogy jó hangulat van. Örömmel beszélgettünk egymással, felidézve a régi szép időket, eredményeket, utazásokat. Cseke István sporttársunk valamennyi atlétához szólt, méltatta eredményüket, és még ajándékot is kaptunk.

Köszönettel gondolunk Istvánra, erre a remek sportemberre, aki az atlétika nagy szerelmese, kiváló »gazdája« az atlétikának. Debrecen nemcsak szép város, hanem az atléták fellegvára. Nagy és szép élmény volt ez a nap! Köszönjük Cseke Istvánnak ezt a szép napot!

ZIEGNER ANIKÓ olimpikon távolugró

„Csodálatos időben, csodálatos környezetben, csodálatos atlétákkal megrendezett, felejthetetlen találkozó volt! A megjelent olimpikonok mind mosolygós, vidám órákat tölthettek együtt a lelkes, szívélyes rendezők és tehetséges, aranyos fiatal futók társaságában. Köszönjük az érmet, pólót, emléktáblát! Egyetlen szomorúságra okot adó dolog az volt, hogy a nagyon sok meghívottból, a sok részvételét visszaigazolóból elég kevesen jelentek meg. Igazán sajnálhatják! Mi, jelenlévők meg nagyon jó hangulatú találkozóval és találkozásokkal lettünk gazdagabbak. Hála és köszönet Istvánnak és a lelkes, kedves csapatának.”

A HAJRÁ FUTÁS Egyesület célja, hogy évente megrendezze az egykor maradandót alkotó atléták találkozóját. 2024-ben következik a XII. ATLÉTATALÁLKOZÓ, a XX. század magyar futóbajnokai.

In memoriam Béres Ernő

1928–2023

„Ki tudja megmagyarázni a boldogságot, nekem a futás a szeretőm.”

Elment egy kiváló atléta, a futólegenda, a HAJRÁ FUTÁS versenysorozat fővédnöke. Egy szerény, közvetlen, jó ember. Aki ismerte, tisztelte és szeretete. Mindene volt az atlétika a futás. 90. életévén túl is rendszeresen sportolt, futott, uszodába járt. Versenyzői pályafutásának befejezése után a BEAC-ban edzősködött, volt a magyar szövetség szakmai vezetője. Több mint 66 éven át tevékenykedett versenybíróként, még az elmúlt évben is közreműködött néhány viadalon célbíróként. Nagyszerű eredményeket ért el.

Az 1950-es években a Budapest és a Vasas sokszoros válogatott atlétája volt.

Olimpián 7. helyezést ért el 5.000 m-en. Világsúcsot ért el a 4×1500 m-es váltóban.

Országos bajnokságot nyert 1500 m-en, két alkalommal mezein és három alkalommal mezei csapatban. Országos csúcsot ért el 1500, 2000 és 5.000 m-en.

Egyéni legjobb eredménye 5.000 m-en: 14:01,0 (1955).

A Magyar Atlétikai Szövetség 2019-ben Életműdíjjal ismerte el tevékenységét.

2022-ben vehette át rubindiplomáját, miután 70 éve végzett a TF-en.

Simon Attila Európa-bajnokságon V. helyezett akadályfutásban.

„Drága barátom, Ernő! Most már ezt a versenyt majd az égi pályán, az angyalok között barátságunkkal, emlékeinkkel, tovább folytatjuk! Nyugodj békében, szeretettel gondolok rád.”

Gál László Életműdíjas versenybíró, versenyszervező.

„Azon szerencsés emberek közé tartozom, aki nagyon hosszú idő óta ismerhetem ezt a kiváló embert és sportembert. A világ hazánk hosszútávfutó »nagy generációjának« egyik utolsó kiemelkedő képviselőjét veszítette el. Ernővel már a hatvanas évek közepétől volt szerencsém mint atlétikai versenybíró együtt dolgozni. Az elmúlt évek-

Simon Attila és Béres Ernő

ben, talán életének néhány évétől eltekintve, minden komolyabb atlétikai világversenyen versenybíróként sokszor dolgoztunk együtt. Ez a kapcsolat a betegségét megelőző napokig tartott, szinte nem volt olyan hétvége, vagy akár bármilyen hétközi verseny, hogy ne együtt vettünk volna részt az atlétikai versenyeken, a legtöbbször együtt mértük a versenyzők idejét. A civil életünkben az is összekötött bennünket, hogy mindketten tagjai vagyunk (voltunk) egy Simek Franci bácsira, közös edzőnkre emlékező baráti körnek. Ernő mint ember sokunknak példaképe lehet.”

Béres Ernő pótolhatatlan őrült hagyott maga után.

Tisztesség, becsület, kitartás

Meghatározó alakja volt az 1990-es évek magyar atlétikájának **Barati Éva** rövidtávfutó, a Bp. Honvéd sokszoros válogatott atlétája.

Olimpikon. Fedett pályás Európa-bajnokságon 6. helyezett. Országos bajnokságot nyert hat alkalommal 100 és 200 m-en, kilenc alkalommal a 4x100 m-es, nyolc alkalommal 4x200 m-es és három alkalommal a 4x400 m-es váltóban. Fedett pályán tíz alkalommal 60 m-en, öt alkalommal 200 m-en és egy alkalommal a 4x400 m-es váltóban.

Országos csúcst ért el a 4x100 m-es és a svédváltóban, fedett pályán 60 és 100 m-en (ma is az).

Egyéni legjobb eredménye 100 m-en: 11,52 (1994).

– Kérlek, mondj valamit a kezdetekről. Hogyan találtál rá az atlétikára, ki fedezett fel, miért a rövidtávot választottad?

– Örömmön születtem. Izgulós, szégyenlős gyerek voltam. Már egészen kis gyermekkoromban kitüntem azzal, hogy gyorsan tudok futni. Általános iskola alsó tagozatos voltam, 7-8 éves lehettem, amikor elvittek egy versenyre. Ekkor költöztünk Békásmegyerre. Jó voltam testnevelésből, a futóversenyeken a hasonló korú fiúkat is megvertem. Izmos, gyors és erős voltam, mondhatom, hogy tehetséges. Kaptunk egy új testnevelő tanárt, Gulyás Gábort, aki két évig volt az edzőm. Nyolcadikos voltam, amikor hívott, hogy menjek a Honvédba, beszélt a szüleimmel is.

Sztipits Lászlóhoz kerültem, aki tanított a TF-en. Ő hét évig volt az edzőm. Nála jöttek igazán az első eredmények. 1991-ben kerültem Hasznos Judithhoz, aki azzal a feltétellel jött a Honvédba, hogy én hozzá kerülök.

– Voltál olimpián, fedett pályás világbajnokságokon és Európa-bajnokságokon. Melyik versenyed, eredményed a legkedvesebb, a legemlékezetesebb?

– Négy eseményt, eredményt emelnék ki:

Az első nagy élményem 1989 Budapest, fedett pályás világbajnokság, ahol 60 m-en 7,50-et futottam.

A legszebb élményem az, hogy 1992-ben, Barcelonában voltam a 4x400 m-es váltóval az olimpián. Feledhetetlen volt, annak ellenére, hogy nem jutottunk a döntőbe.

A harmadik, az 1994-ben, fedett pályán, 60 m-en futott 7,22-es eredményem, ami a mai napig országos csúc, és akkor azzal a világranglistán 6. helyezett voltam.

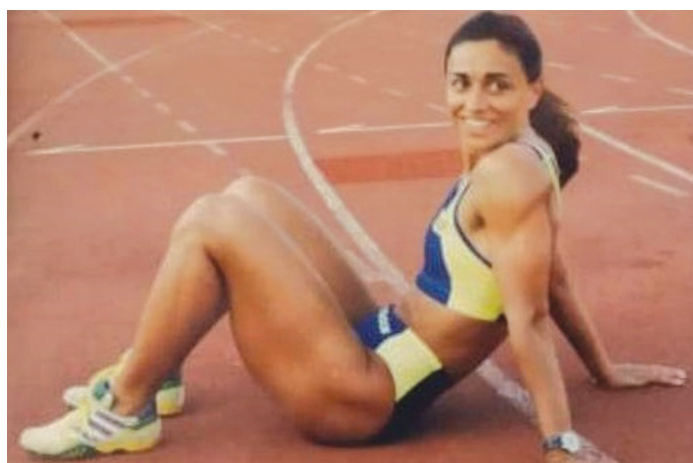
A negyedik pedig 1996-ban, a Stockholmban megrendezett fedett pályás Európa-bajnokságon, 60 m-en elért 6. helyezésem.

– Hogy érzed, sikerült magadból kihozni a maximumot, elérted, amit szeretted volna, vagy van benned hiányérzet?

– Úgy érzem, alapvetően sikerült kihoznom a maximumot, bár az edzőm azt mondta, többet is elérhettem volna. Én azt gondolom, megtettem minden tőlem telhetőt. Nem is igazán volt szerencsém. Az edzéseredményeim alapján jobb időt kellett volna elérnem, elsősorban 100 m-en, de a legtöbb versenyen szembeszéllel futottam.

– Kik azok az edzők, versenyzők, akikre szívesen emlékezel?

– Mind a három edzőmre jó szívvel gondolok. Szerencsésnek mondhatom magam e tekintetben, mert jó kezekbe kerültem. A Honvédban pedig megtaláltam a számításom, mert nagyon jó szakemberek kezébe kerültem. A versenyzők közül Hargitai Éva sprinter 36 éve a legjobb

barátnóm, aki a lányomnak, Sofiának keresztanyukája, a fia, Steinmetz Ádám pedig a fiamnak, Joey-nak a keresztapukája. Nagyon jó barátok vagyunk Solti Krisztinával, Nagy Andival, Balázs Évával, Supka Anikóval és Fejes Edittel is.

– Hogyan, miért kerültél Amerikába?

– 2000 nyarán kaptam egy telefont Utahból, Strehli Ildikótól, aki egy bobcsapatot akart a 2002-es olimpiára, és kellett neki a legjobb sprinter. Elvállaltam, és 31 évesen kimentem Amerikába. Ott ismerkedtem meg a férjemmel, aki az amerikai bobcsapat tagja volt, akitől 2 gyermekem van. A bobcsapattal kijutottunk az olimpiára, de Ildikóval szakítottunk, így én nem vettem részt a versenyen. Azóta itt élek, New Yorktól 120 km-re.

– Mit köszönhetsz a sportnak, mit adott számodra az atlétika?

– Az atlétikának köszönhetem azt, aki vagyok ma. Tisztességet, becsületet, kitartást. El tudom viselni mindazt, amit megélek. Arra nevelt, hogy jó ember legyek. Erősítette a felelősségtudatomat.

– Ha újra kezddhetnéd, mit tennél másként?

– Ha újra kezddhetném, ugyanúgy az atlétikát választanám, mert nagyon sokrétű. Hálás vagyok minden edzőmnek. Jó szívvel emlékszem a Honvédból Gál Lászlóra is!

– Figyelemmel kíséred szeretett sportágad történéseit napjainkban?

– Természetesen, ha nagyobb versenyek vannak, nézem a tv-ben. Szerettem volna hazautazni az atlétikai világbajnokságra, de nem tudok, mert szeptemberben utazom a lányommal haza.

Remélem, egyszer sikerül hazautaznom egy atlétatalálkozóra, jó lenne találkozni a többiekkel.

Gál László (Laci bácsi) életműdíjas versenybíró, versenyszervező:

Barati Évi egy örökké mosolygós, mindig vig kedélyű, nagyon szerethető, meghatározó alakja volt a kilencvenes évek magyar atlétikájának. Mi sem bizonyítja jobban, mint az utolérhetetlen eredménye: hogy 26 alkalommal nem talált legyőzőre a felnőtt bajnoki döntőkben, legyen szó egyéni vagy váltószámokról. Mégis legsikeresebb eredményének a 60 m-es magyar csúcst, 7,22 mp tartja.

Nem volt könnyen kezelhető „hölgy”, erről edzője, Jutka néni (Karakas Józsefné) tudna többet mesélni, de céltudatossága egyedülálló volt. Pályafutása vége felé kiruccant a bobversenyzés területére is, melynek legsikeresebb „eredménye” két gyönyörű gyermeke, hát-ránya, hogy messze kerültünk egymástól, és nagyon ritkán tudunk találkozni vele. Évikém, életed további részében sok boldogságot, jó egészséget kívánok.

Barati Éva kivételes adottsággal rendelkező atléta, aki nagyszerű eredményeket ért el. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy a közel 30 éve fedett pályán 60 és 100 m-en futott ideje ma is országos csúc.

Cseke